

Szentháromság vasárnapja 2012.

Bevezetés

Az Anyaszentegyház ma a Szentháromság titkát ünnepli, amely titok annak ellenére, hogy e szó Szentháromság nincs benne a Bibliában, lényegében benne van mind az Ó mind az Újszövetségben. De a titok csak évszázadok vitáiban csiszolódott a mai formában vallott hittétté, imáinkat és cselekedeteinket kezdő és befejező formulájúvá.

Kirie litánia

Mennyei Atyánk hittel valljuk, Te vagy a mi teremtő és gondviselő Istenünk. Uram irgalmazz nekünk.

Jézus Krisztus! Te Isten létedre, vétkeinktől megszabadító testvérünkkel lettél. Krisztus kegyelmezz!

Szentlélek Isten! Megváltónk tanítására emlékeztető, megszentelő és irányító, vigasztaló és erősítő Istenünknek valunk. Uram irgalmazz!

Evangelium után

Szentháromság ünnepén szeretnénk bepillantani a mai nap titkába, de költőnkkel kényszerülünk vallani:

Isten! Kit a bölcs lángesze fel nem ér,
Csak titkon érző lelke óhajtván sejt:
Léted világít, mint az égő Nap,
De szemünk bele nem tekinthet.

Sokak előtt ismert a még teológus koromban hallott buddhista tanmese, amelyet Buddha mondott el egykor. E szerint annak idején egy király Benáreszben így szólt szolgálójához: Járd be országomat és szedd össze az összes vak koldust és hozd őket elé.

A szolga útnak indult és a parancsot teljesítette: Eléje vezette az ösz-

szes vakot, akiket csak talált. A király parancsára valamennyit az elefánt istállójába vitték. Az egyik az elefánt lábát, a másik a farkát, a harmadik a hasát, a többi pedig oldalát, hátát, fülét, fejét, agyarát, ormányát fogta meg.

S miután az állatot sorba tapogatták, visszavezették őket a király elé, aki megkérdezte őket: "Mi volt az, amit megtapogattatok?" - Az első koldus, aki véletlenül az elefánt lábát tapintotta meg, azt mondta, hogy egy nagy oszlop. Aki az elefánt farka végét fogta meg, azt mondta, hogy az elefánt olyan, mint egy seprű. Aki a hasát érintette, az azt mondta, hogy az elefánt olyan, mint a föld. Aki az oldalát, az azt mondta, hogy az elefánt olyan, mint egy fal. Aki a fülét fogta, az leszögezte, hogy az elefánt olyan, mint egy pálmafaág.

Erre vitatkozni kezdtek a vakok, hogy kinek van igaza? Mindegyik a saját véleményéhez ragaszkodott. Egy sem volt köztük olyan okos, hogy valamennyi szavát végig hallgatva, a tőlük hallottak alapján, és egy kifogástalanul látó útbaigazítását kérve, alkotott volna fogalmat az előttük lévő lény mibenlétéről.

Ha az önmagára hagyott és saját erejében bízó ember tisztán parányi értelmével, s egy-egy tulajdonságából kiindulva akarja Istent megismerni, hamis fogalmat alkothat magának róla.

Ezért mondták az ókorban a perzsák, hogy az Isten tűz, mert világít, fényt áraszt. A Káldok szerint csillag, mert szép. A rómaiak az emberi testnél szebbet nem tudtak elképzelni, ezért az isteneik emberek voltak.

Az egyiptomiak állatok tulajdonságaiban látták megtestesülni az istenség lényegét. Mások égitestekben, a Napban, a Holdban, ismét mások virágokban, növényekben és fáknban.

Az ókori, de az újkori panteisták szerint is maga a mindenség, minden isten.

Hitünk tanítása, alapigazsága, hogy Isten van és mi benne élünk, és mozgunk, s a teremtett világból felismerhető Isten és leglényegesebb tulajdonságai.

De ha nem jön el a földre az Úr Jézus, a tökéletesen látó, s nem beszél az Atyáról, a Fiúról és a Vigasztalóról, a Szentlélekről, akkor mi sem tudnánk többet az Istenről, mint Benáresz vak koldusai az elefántról.

De eljött a tökéletesen Látó, és beszélt Istenről. Kimondta róla a leglényegesebbet, azt, hogy az Isten: Atyánk! Mi pedig az életnek nem számkivetett mostohái, hanem az Ő gyermekei vagyunk, egymásnak pedig testvérei! Ő nem olyan, mint amilyennek a pogányok hiszik az ő isteneiket. Nem irigy, nem féltékeny. De még csak nem is bosszúálló Isten, miként az ószövetség népe hitte. Gondviselő Istenünk Ő, aki nekünk, őt szeretőknek, mindent a javunkra fordít, és ha majd üt életünk végórája, örök hazánkba hív haza.

Mert Isten úgy szerette e világot, hogy egyszülött Fiát adta oda értünk. A Szentháromság második személye belépett a teremtett világba. Szűz Máriától emberi testet vett fel, és így egy lett közülünk.

De az nem volt elegendő, hogy egy lett közülünk és tanított minket. Ő azért jött, hogy elvegye e világ bű-

neit, a miénket, az előttünk és az utánunk élőkét, minden emberét. Ezért magára vette azokat, s az értük járó büntetést, a szörnyű szenvedést, s hogy nekünk életünk legyen és minél bőségesebben, életét adta oda értünk a keresztfán.

Isten Fiának ezt a szeretetét igazi mélységében mi sohasem fogjuk megérteni. Még többet is mondott volna nekünk, azt azonban, amint mondta, nem tudtuk volna elviselni. Ezért ígérte meg nekünk a Szentlélek elküldését, aki folytatja majd tanító, vigasztaló, megszentelő és megerősítő tevékenységét.

Isten lelke tovább vezet minket a krisztusi igazságok mélységeibe, hogy jobban megismerjük az ő szeretetének mélységét. Ezért tárja fel előttünk, az évszázadok folyamán mindazt, amit Krisztus kinyilatkoztatásának kincseiből nagyobb világossággal tudunk megragadni. Így a Szentháromság titkát, aminek a lényegét az imént mondtak foglalják össze.

A Szentlélek mindig egy adott kor fejlődési fokának megfelelően ismerteti meg a választ azokra a kérdésekre és problémákra, amelyekre Krisztus Egyházának kell választ adni a problémák megoldását kereső embereknek.

A Szentlélek Veletek marad mindörökre, hangzik minden kor krisztushívói felé. Ő el nem hagy bennünket, akik az Atya, Fiú és Szentlélek nevére lettünk megkeresztelve!

Amen

F. F.